

Соціальна нерівність несе масивний негативний вплив та має глобальний масштаб. Одними з багатьох наслідків нерівності можуть бути зниження якості життя, занепад морально – психологічного стану суспільства, підвищення рівня бідності, порушення прав людини. Це є доказом потреби боротьби з нерівністю в усіх прошарках соціуму.

Література

1. Пйотр Штомпка. Соціологія. Аналіз суспільства. Львів: Колір ПРО, 2020, 800 с.

Піскун Катерина Сергіївна

Науковий керівник – доктор наук з соц. комунікацій, проф. Грабар Н.Г.

Державний біотехнологічний університет

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ

Соціальні мережі стали невід’ємною частиною повсякденного життя мільярдів людей по всьому світу. Вони трансформували не тільки спосіб комунікації між людьми, але й вплинули на різні аспекти суспільного життя, зокрема й політику. У сучасному світі політичні діячі та організації активно використовують соціальні медіа для досягнення своїх цілей: від поширення ідей до мобілізації виборців, організації протестів та навіть впливу на результати виборів. Насамперед, соціальні мережі використовуватися як:

1. Канал політичної комунікації: соціальні мережі надають політикам та політичним організаціям нові можливості для безпосередньої взаємодії з аудиторією. Політики використовують такі платформи, як Facebook, Twitter, Instagram, YouTube, щоб напяму звертатися до своїх виборців, минаючи традиційні медіа. Це дозволяє поширювати політичні меседжі швидко та в масових обсягах, формувати громадську думку, спрощувати доступ до інформації для широких верств населення та зміцнювати імідж. Цей безпосередній контакт з аудиторією забезпечує зворотний зв’язок, що робить політичні кампанії більш інтерактивними. Наприклад, політичні діячі активно відповідають на коментарі своїх виборців, збирають думки через опитування та беруть участь у дебатах в режимі реального часу, що створює враження відкритості та прозорості.

2. Політична мобілізація через соціальні мережі: соціальні мережі стали ключовим інструментом для організації політичних рухів, мобілізації населення та проведення виборчих кампаній. За допомогою цих платформ політичні організації можуть ефективно збирати великі групи людей для участі у мітингах, протестах або акціях громадянської непокори.

Прикладом можуть бути протести під час «Арабської весни» та українського Євромайдану 2013-2014 років, які були організовані та координовані через платформи соціальних медіа, такі як Facebook і Twitter, що значно прискорило їх розвиток.

3. Платформа для поширення дезінформації: однак, разом із можливістю швидкого поширення інформації, соціальні мережі стали джерелом дезінформації та фейкових новин, що впливає на суспільну думку. Політичні сили, зовнішні актори та навіть хакерські групи можуть створювати фальшиві акаунти, новини та контент, який маніпулює громадською думкою і формує викривлене уявлення про реальні події.

4. Вплив на суспільну думку через алгоритми: соціальні мережі використовують алгоритми, які підлаштовують контент під інтереси користувачів, щоб підвищити їх залученість. Це може призводити до так званих «інформаційних бульбашок», коли користувачі отримують лише ті новини та повідомлення, які підтверджують їхні попередні переконання. У політичній сфері це може сприяти радикалізації поглядів і розколу в суспільстві, оскільки різні групи громадян отримують різну інформацію, яка часто є маніпулятивною. Наприклад, під час виборів політичні партії можуть адаптувати свої повідомлення для різних категорій громадян, використовуючи особисті дані користувачів, які збирають соціальні мережі.

5. Інструмент для активістів: соціальні мережі відкрили нові можливості для громадянських активістів, які використовують ці платформи для просування соціальних змін та боротьби за права людини. За допомогою соціальних медіа громадянські рухи можуть швидко мобілізувати підтримку, поширювати важливу інформацію та організовувати масові заходи. Прикладом є рух #MeToo, який став глобальним завдяки поширенню інформації через соціальні мережі. Активісти використовують платформи для привернення уваги до питань гендерної нерівності, соціальної справедливості та порушень прав людини.

6. Виклики регулювання та етичні аспекти: один із найбільших викликів використання соціальних мереж у політиці – це питання регулювання. Традиційні медіа підпадають під законодавчі рамки, які обмежують поширення фальшивих новин, забезпечують прозорість виборчих кампаній та захищають особисті дані. Однак соціальні мережі часто діють у правовому вакуумі, що дозволяє маніпулювати інформацією без наслідків. Наприклад, політична реклама в соціальних мережах може бути прихованою або спрямованою на вузькі групи громадян без широкого огляду. Це ускладнює контроль за дотриманням етичних норм та регуляторних вимог у політичних кампаніях, що може призвести до маніпуляцій і підриву демократичних процесів.

8. Використання соціальних мереж в Україні: Україна також є прикладом активного використання соціальних медіа в політичних процесах. Виборчі кампанії українських політиків активно ведуться через Facebook, Instagram та YouTube. Зокрема, соціальні мережі відіграли ключову роль під час Революції Гідності, коли вони стали інструментом для організації протестів, координації дій активістів та поширення інформації про події на Майдані.

Окрім того, українські політичні діячі активно використовують соціальні медіа для залучення молодих виборців і проведення комунікаційних кампаній. Це дозволяє політикам бути ближчими до народу та оперативно реагувати на виклики і зміни в суспільних настроях.

Отже, соціальні мережі мають великий вплив на політичні процеси та суспільну думку в сучасному світі. Вони надають нові можливості для мобілізації населення, організації кампаній та просування ідей, але разом із тим створюють значні виклики, пов'язані з маніпуляцією інформацією та порушенням етичних норм. У майбутньому важливо знайти баланс між свободою вираження думок у соціальних мережах та необхідністю контролю за політичним впливом на демократичні процеси.

Суворова Мирослава Олександрівна

Науковий керівник – канд. істор. наук, доц. Бондар Н.О.

Державний біотехнологічний університет

ЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄДНАННЯ СУСПІЛЬСТВА В КРИЗОВИХ СИТУАЦІЯХ

Дослідження теми об'єднання суспільства у кризових ситуаціях є актуальним з огляду на зростання кількості та масштабів глобальних і локальних криз у сучасному світі. Соціальні, економічні та екологічні виклики, а також військові конфлікти ставлять перед суспільством завдання миттєвої мобілізації зусиль для виживання та подолання криз. У таких умовах саме згуртованість людей, здатність до колективних дій і взаємопідтримки є одним з ключових факторів, що визначають, наскільки швидко і ефективно суспільство може подолати труднощі.

Дослідження цієї теми допоможе глибше зрозуміти механізми, які сприяють згуртованості суспільства, а також шляхи, як можна використовувати ці механізми для подолання негативних наслідків криз. Об'єднання суспільства під час кризових ситуацій є вирішальним фактором для подолання труднощів та забезпечення стійкості держави. Історія демонструє численні приклади того, як соціальна солідарність, взаємопідтримка та колективні дії допомагали країнам і народам виходити з криз сильнішими та згуртованішими.

У будь-яких кризах - від війни до природних катастроф або соціальних потрясінь - спільні зусилля допомагають зберегти стабільність, організувати ефективну